

Δύο εἰκόνες ἐλεφαντοστίου (ivoire).¹⁾

Mit 1 Tafel.

Τὰς πολυτίμους εἰκόνας, δῆθεν ἐν τῇ Νικομηθείᾳ (νῦν Isnikmid) εὑρεθείσας, πρὸ δύο μηνῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἠγόρασεν ὁ φίλος μου κ. Γερῶννος Μπουφέτης ὅστις καὶ προθύμως αὐτά τε τὰ κειμήλια πρὸς ἐξέτασιν καὶ τὰ φυσικοῦ μεγέθους φωτογραφήματα αὐτῶν πρὸς δημοσίευσίν μοι ἔδωκεν.

Τοῖς εἰδικωτέροις ἐγὼ τὰ πλεῖω καταλείπων ἀρκοῦμαι τὰ ἐφεξῆς παρατηρῶν. Ἡ εἰκὼν (πάχους 0005), πάλαι ἐπὶ πλακὸς ξύλου ἢ ἄλλης ὕλης ἐνεσφηνωμένη ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐν ταῖς γωνίαις ὀπαί, πάντως εἶναι τοῦ Ι' αἰῶνος, καὶ δὴ τῶν ἐτῶν 913—919 ἐὰν ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνημονευόμενος Κωνσταντῖνος εἶναι ὁ Ζ', ὁ Πορφυρογέννητος.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει ὥδε:

ΒΛΑΒΗCCKETΠΕΥΒΗΔΕCΠΟΤΗΝΚΩΝCΤΑΝΤΙΝΟΝ

Βλάβης σκέπ' εὐβῇ δεσπότην Κωνσταντῖνον.

Ἡ ἐν τῇ λέξει εὐσεβῇ παράλειψις τῆς συλλαβῆς σε ἴσως ἐγένετο χάριν τῆς συγκροτήσεως δωδεκασυλλάβου στίχου (λαμβελού). Προσοχῆς ἄξιον εἶναι ὅτι τὸ ῥῆμα σκέπω συντέτακται πρὸς τὴν ἀπρόθετον γενικὴν βλάβης (ἀντὶ τοῦ „ἀπὸ βλάβης“. Σοφ. Σιρ. ΙΔ' 27 „σκεπασθήσεται... ἀπὸ καύματος“).

Οἱ ἀναγεγλυμμένοι ἄγιοι εἶναι: ΘΙΩΑΝΝΗC ΟΘΕΟΛΟΓ καὶ ΟΑΓΙΟC ΠΑΥΛΟC.

Ἡ ἐτέρα εἰκὼν (πάχους ἐν μὲν τῇ ἄνω καὶ τῇ κάτω προεξοχῇ 0015, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ μέρει 0009), τοῦ ΙΔ' ἢ καὶ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, πάλαι ἦν τὸ μέσον τριπτύχον ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐν ταῖς ἐκατέρωθεν ῥαῖς κείμεναι ἐντομαὶ (Einschnitte).

Καὶ τὸ μὲν ἄνω ἥμισυ μέρος κατέχει ἡ ΜΡ ΘΥ· ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ κάτω μέρει ἀναγεγλυμμένοι εἶναι οἱ ἄγιοι:

Ⓐ	Λ		Ν	(sic, ἀντὶ τοῦ Η)	Ⓐ	Κ
Ν	Α		Λ			Ο
Ι	Ο	Ⓐ	Ι			С
ΚΟ	С		ΑС			М
						Α
						С

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 27/12 Μαρτίου 1907.

Πέτρος Ν. Παπαγεώργιος.

1) Τῇ τύχῃ ἀγαθῇ χρώμενος ἐπανορθῶ ἐνταῦθα παλαιὰν μου πλάνην: πρὸ ἐπὶ τὰ ὅλων ἐτῶν συνειδὼν ὅτι ἡ ὀπ' ἐμοῦ ἐν τῇ Byz. Zeitschr. I (1892) 479 ἐκδεδωμένη εἰκὼν τοῦ ἁγίου Δημητρίου εἶναι λίθου στεατίτου, Speckstein.